

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobců **a) O. T., b) nezl. K. T. a c) Y. T.**, všichni státní příslušnost: Ukrajina, nezl. žalobkyně b) zastoupena žalobkyní a) jakožto zákonným zástupcem, všichni zastoupeni Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Český Těšín, Nádražní 38/8, toho času všichni pobytem pobytové integrační středisko Havířov, Na Kopci 5, Havířov – Dolní Suchá, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.7.2017, č.j. OAM-996/ZA-ZA02-LE05-2015 a č.j. OAM-997/ZA-ZA02-LE05-2015, o udělení mezinárodní ochrany,

t a k t o :

- I. Žaloby se **zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

IV. Odměna advokátky Mgr. Beaty Kaczynské se **určuje** částkou 29.249 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-i dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.7.2017, č.j. OAM-996/ZA-ZA02-LE05-2015 a č.j. OAM-997/ZA-ZA02-LE05-2015 žalované Ministerstvo vnitra České republiky rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobcům podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Po provedeném dokazování vzal žalovaný správní orgán za objasněno, že důvodem žádosti žalobkyně a) a b) o udělení mezinárodní ochrany je obava ze současné bezpečnostní situace na Ukrajině, zejména z důvodu vysoké kriminality, z rozšíření vojenského konfliktu i do domovské oblasti těchto žalobkyň, a dále tvrzená obava z pronásledování za vyjádření vlastních politických, resp. protiválečných názorů, rozšířená korupce, obecně neuspokojivá ekonomická situace a obava z povolání manžela a) žalobkyně a otce b) nezl. žalobkyně do armády. Tvrzeným důvodem žádostí o udělení mezinárodní ochrany žalobce c) je jeho obava z nebezpečí pro rodinu v souvislosti s válkou na Ukrajině a zvýšenou přítomností vojáků a vojenské techniky v jejich domovském městě Melitopol. Jako další důvody uvedl tento žalobce rovněž vysokou míru kriminality, korupci a obavu z postihu v souvislosti s tím, že žádal v zahraničí o azyl. Hrozí mu povolání do armády, přestože byl vojenské služby ze zdravotních důvodů zproštěn. Žalobce je neutrální, nepodporuje ukrajinskou armádu a pracoval dva měsíce na Ruskem okupovaném Krymu a je považován za stoupence proruských separatistů. Uvedl dále problémy se členy pravého sektoru a neuspokojivou ekonomickou situaci na Ukrajině.

Žalobkyně a) a žalobce c) podali proti shora uvedeným rozhodnutím včasné žaloby, přičemž žalobkyně a) žalobu podala jménem nezletilé žalobkyně K. T. V žalobách uvedli, že se domnívají, že žalovaný rozhodnutím porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu a zároveň, že porušil rovněž ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona o azylu. Současně žalobci požádali, aby jim pro toto řízení byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Usnesením ze dne 18.8.2017, č.j. 61 Az 14/2017-31 krajský soud jejich žádosti vyhověl, ustanovil žalobcům zástupkyni advokátku Mgr. Beatu Kaczynskou, věci žalobců spojil ke společnému projednání a rozhodnutí a zároveň ustanovenou zástupkyni vyzval k odstranění vad podaných žalob a k jejich doplnění. Podáním ze dne 22.8.2017 ustanovená právní zástupkyně žalobců doplnila žaloby žalobců tak, že kromě namítaného porušení ustanovení § 3 správního řádu žalobci namítají též porušení § 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu a § 52 správního řádu. Podle žalobců žalovaný porušil též ustanovení § 12 a § 14a zákona o azylu, neboť nesouhlasí se závěry žalovaného v tom, že neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobci jsou přesvědčeni, že v případě návratu na

Ukrajinu jim hrozí pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, případně nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žádost o mezinárodní ochranu podali s ohledem na situaci na Ukrajině, zejména v místě jejich posledního pobytu. Podle žalobců si žalovaný neopatřil dostatek aktuálních informací o situaci na Ukrajině, když napadené rozhodnutí bylo vydáno 10. července 2017 a je založeno na informacích o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině datovaných zpravidla v rozmezí od srpna 2014 do konce roku 2016 a pouze zlomek těchto informací je datován k začátku roku 2017. Žalobci dále vyslovili svůj nesouhlas se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal s podklady, které k důkazu předložili o situaci na Ukrajině v rámci správního řízení. Zejména pak nesouhlasili s hodnocením bezpečnostní situace v Záporožské oblasti, kde žalobci žili před odjezdem. Tato bezpečnostní situace je velmi špatná a nestabilní, ohrožená eskalací napětí mezi Ukrajinou a Ruskem. Žalobci se proto domáhali, aby napadená rozhodnutí byla zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žalob žalobců jako nedůvodných.

Krajský soud provedl důkaz napadenými rozhodnutími žalovaného ze dne 10.7.2017, č.j. OAM-996/ZA-ZA02-LE05-2015 a č.j. OAM-997/ZA-ZA02-LE05-2015 a obsahem připojených správního spisů týčž čísel jednacích a žalobci předloženými články a informacemi ohledně situace na Ukrajině a poté dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné. Při řízení o žalobách žalobců krajský soud přitom vycházel z ustanovení § 65 a následujících s.ř.s. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ustanovení § 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného týkajícího se žalobkyně O. T. vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že tato žalobkyně při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 20.11.2015 uvedla, že Ukrajinu opustila 17.11.2015, neboť tam probíhají válečné operace. Důvodem bylo tak politické pronásledování její rodiny. Oficiálně je Ukrajina demokratickou zemí, ve skutečnosti tomu tak není, neboť jsou neustále nuceni podporovat ukrajinskou vládu. Zakazují jim kupovat zboží ruské výroby a lidé ruského původu nemohou sehnat práci. Nemohla vyjadřovat své názory ohledně situace na Ukrajině, považují ji za separatistu a mohli by jí zavřít do vězení. Pro velkou korupci nemohla dát dceru do školky, za kterou se platí, stejně tak za očkování. Za úplatky se získává i vzdělání a úplatky museli platit i za účelem získání víza. Žalobkyně žádá o mezinárodní ochranu proto, že v její zemi původu je válka a její manžel stále dostává povolávací rozkazy, bojí se, že jej odvedou do armády. O azyl žádají také z důvodu vysoké kriminality v jejich městě. Propustili všechny vězně a ti se žijí trestnou činností, protože je nikdo nezaměstná. Velmi se také bála o svou dceru. Do vlastnoručně psaného prohlášení ohledně důvodů žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobkyně uvedla, že na území Ukrajiny probíhají válečné operace a Marinopol je velmi blízko Melitopolu a existuje velká pravděpodobnost, že vojenské operace začnou v jejich městě. Ve městě je velký počet vojáků a vojenské techniky, létají letadla, dítě se toho bojí a i žalobkyně to děsí. Poukázala na korupci a na to, že nemůže svobodně vyjadřovat své názory, musí podporovat jedine ukrajinskou vládu, v případě odmítnutí ji zavřou do vězení na dlouhou dobu. Dále poukázala na vysokou

zločinnost a beztrestnost vězňů propuštěných na svobodu, kradou a zabíjejí; žalobkyně se bojí večer vyjít na ulici s dítětem. V srpnu 2015, když se procházela v parku ve městě Melitopol, zaútočila na ní a její dceru žena, která nabrala plné hrsti písku a kamínků, přistoupila k nim a hodila to do obličeje dítěti a začala jim vyhrožovat. Žalobkyně se s manželem obrátili na policii a nechtěli vůbec přijmout oznámení, říkali, že ta žena je mentálně postižená, a že nic nemohou udělat. Žalobci jsou proti válce a nechtějí bojovat. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že s žalobkyní byl dne 20.11. proveden podrobný pohovor k důvodům žádosti o mezinárodní ochranu. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že příjem žalobkyně uváděla stejné důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako výše uvedené. V průběhu správního řízení žalobkyně správnímu orgánu předložila řadu článků týkajících se bojů na východě Ukrajiny, obětí mezi vojáky, protestů matek v Zakarpatské oblasti proti válce a další, které získala z internetu, z novin Novosti Melitopola. Součástí správního spisu jsou také informace týkající se politické a bezpečnostní situace na Ukrajině a dodržování lidských práv v této zemi: informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č.j. 110105/2014-LPTP ze dne 1.8.2014, č.j. 98848/2015-LPTP ze dne 21.5.2015, č.j. 103518/2016-LPTP ze dne 3.6.2016, informace UNHCR nazvaná „Posouzení mezinárodní ochrany v souvislosti s vývojem na Ukrajině – aktualizace č. 3“ ze září 2015, zpráva OHCHR o stavu lidských práv na Ukrajině ze dne 9.12.2016, výroční zpráva organizace Human Rights Watch 2017 ze dne 12.1.2017, zpráva organizace Freedom House „Svoboda ve světě 2016 – Ukrajina“ ze dne 27.1.2016, výroční zpráva organizace Amnesty International ze dne 22.2.2017, zpráva Ministerstva zahraničí USA o dodržování lidských práv na Ukrajině ze dne 13.4.2016, informace OAMP „Ukrajina – situace v zemi“ ze dne 24.11.2016, zpráva organizace Amnesty International nazvaná „Trest smrti“ z dubna 2016, informace ČTK „Porošenko počítá na frontě v Donbassu už jen s profesionály“ ze dne 26.9.2016, „Na východě Ukrajiny už nejsou podle Porošenka mobilizováni vojáci“ ze dne 2.11.2016 a „Ukrajinská ekonomika výrazně oživila, šéf statistik ze dne 8.2.2017 a informace infobanky ČTK země světa – Ukrajina, Správní spis obsahuje rovněž řadu informací a článků, které žalobkyně v průběhu správního řízení doložila žalovanému v ruském jazyce, a v nichž některé nechal žalovaný předložit do jazyka českého. Těmito informacemi žalobkyně na podporu své žádosti o udělení mezinárodní ochrany dokládala skutečnost, že v městě Melitopol, kde dříve žila její rodina, není bezpečnostní situace dobrá, nebezpečné je zaminování části tohoto města a nestabilní je situace na hranicích tohoto města s Krymem.

Z obsahu správního spisu ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce c) krajský soud zjistil, že v rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany konaného dne 20.11.2015 uvedl jako důvod své žádosti, že rodina byla v nebezpečí, neboť všichni mysleli, že jsou separatisti, protože nepodporovali ukrajinskou armádu. Žalobce zaujímá neutrální pozici, není ani pro Rusko, ani pro Ukrajinu a nepřeje si, aby byla válka. Ve městě je vysoká korupce a působí tam i Pravý sektor - pověsili starostu města a následně prokurátora a vyhodili do vzduchu dům předsedy soudu. Nějaká bláznivá ženská nabrala hrst písku a hodila ho jeho dceři do obličeje a vyhrožovala, že dceru zabije. Policie jejich oznámení nepřijala a řekli, že nemůžou nic dělat. Nedávno byla amnestie a pustili velké množství vězňů, kteří hodně kradou, vykrádají hlavně auta a vybavení aut. Ukrajinu opustil

17.11.2015, neboť je tam válka a v jejich městě je mnoho vojáků. Do vlastnoručně psaného prohlášení žalobce uvedl, že jeho a jeho rodinu ohrožují političtí úředníci a vojáci. Kolem jejich rodiny chodí vojáci se zbraněmi, opilí projíždějí městem, vešli do obchodu a vzali alkohol, cigarety a jídlo. Přitom nezaplatili a vyhrožovali zbraněmi. V supermarketu ATB vojáci uzavřeli všechny východy a chytali mladé kluky, které posílali do ATO a nebrali v potaz, zda měli povolávací rozkazy nebo neměli. Stále dochází k vykrádání bytů, rodinných domů i automobilů. Vojáci chodí po městě ve skupinách 5-10 lidí, obtěžují mladé dívky a žalobce se bojí o svou ženu a dceru. Tytéž důvody uváděl žalobce při pohovoru konaném dne 20.11.2015. Při něm dále uvedl, že byl nucen pracovat na Krymu a vydělat si nějaké peníze, kvůli tomu ho začali považovat za separatistu. Když byl na Krymu, začali mu chodit povolávací rozkazy, dostal celkem dva. Pravý sektor po něm vymáhal peníze a dvakrát nebo třikrát mu sebrali pokladnu z auta. Zmínil se o incidentu s psychicky nemocnou ženou a o osobních problémech s amnestovanými vězni. Obává se, že by mu mohl hrozit postih za snahu získat v České republice mezinárodní ochranu. V závěru pohovoru uvedl, že na Ukrajině neměl žádné další potíže se státními orgány, a že v případě návratu na Ukrajinu by mohl hrozit Pravý sektor a tamější válečné operace, neboť jejich město leží blízko těchto konfliktů a je tam spousta vojáků a techniky. Také tento správní spis obsahuje rusky psané novinové články, které správnímu orgánu doložila v průběhu řízení žalobkyně a) – manželka žalobce c). Ve správním spisu jsou také založeny stejné informace a zprávy o zemi původu žalobce v Ukrajině a nad jejich rámec i předložená zpráva o politické a bezpečnostní situaci, vojenské službě a vnitřně přesídlených osobách – informace OAMP ze dne 12.7.2017. Nad rámec vyjmenovaných zpráv a informací tento spis obsahuje i výnos prezidenta Ukrajiny č. 411/2016 ze dne 26.9.2016 o propuštění do zálohy vojáků vojenské služby podléhajících odvodu během mobilizace, na mimořádné období, povolaných během třetí fáze částečné mobilizace v souladu s výnosem prezidenta Ukrajiny č. 15 ze dne 14.1.2015.

Podle ustanovení § 12 zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště..

Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Podle odstavce 2 téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,

vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Krajský soud především zdůrazňuje, že žalobou napadené rozhodnutí mohl přezkoumat v rozsahu uvedeném v ustanovení § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., dle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Žalobci ve svých žalobách tyto žalobní body uvedli zcela nekonkrétně a nepřezkoumatelně tím, že žalovanému obecně vytýkali porušení citovaných ustanovení zákona o azylu a zároveň porušení ustanovení § 3 správního řádu tím, že žalovaný nezjistil řádně skutkový stav věci. Z podání jejich právní zástupkyně ze dne 22.8.2017 pak v první části žaloby opět zcela obecným a nepřezkoumatelným způsobem namítali porušení jednotlivých ustanovení zákona o azylu a správního řádu. V další části žaloby označené jako II. uvedli, že „jsou naplněny předpoklady pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, případně pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu“. Podle žalobců jim hrozí v případě návratu na Ukrajinu „pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, případně nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu“. K tomu žalobci dodali, že nesouhlasí se závěry žalovaného, pokud jde o hodnocení bezpečnostní situace v Záporožské oblasti, kde žalobci žili před odjezdem. Žalobci trvají na tom, že bezpečnostní situace zde je velmi špatná a nestabilní, ohrožena eskalací napětí mezi Ukrajinou a Ruskem. K uvedeným žalobním námitkám musí krajský soud především zdůraznit, že bezpečnostní situace v zemi původu nemůže být sama o sobě důvodem pro udělení azylu ve smyslu shora citovaného ustanovení § 12 zákona o azylu. Poměry v zemi původu, co do dodržování lidských práv a svobod včetně špatné bezpečnostní situace mohou být důvodem pro udělení doplňkové mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu, pakliže jsou natolik intenzivní povahy, že představují ono nebezpečí vážné újmy taxativně vymezené v odstavci 2 tohoto zákonného ustanovení. Doplňkovou ochranu dle § 14a zákona o azylu by bylo možno žalobcům tedy udělit, bylo-li by v řízení o mezinárodní ochraně prokázáno, že jakkoliv neuvedli azylově relevantní skutečnosti, uvedli skutečnosti svědčící o tom, že v jejich případě existují důvodné obavy, že v případě vrácení do země původu by hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 citovaného ustanovení a že zároveň nemohou nebo nejsou ochotni z důvodu takového nebezpečí využít ochrany země původu. Žalobci v žalobě označili bezpečnostní situaci na Ukrajině za velmi špatnou, aniž by blíže tento argument rozvedli. Toliko k závěru žaloby, označili tuto situaci za nestabilní a ohroženou eskalací napětí mezi Ukrajinou a Ruskem. Otázkou válečného konfliktu na Ukrajině se již v uplynulých letech obšírně zabývala judikatura krajských soudů i Nejvyššího správního soudu. V usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15.1.2015, č.j. 7 Az 265/2014-17 se například uvádí, že „situaci na Ukrajině nelze dříve, ani v současné době klasifikovat jako totální konflikt, neboť probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Nutno upozornit, že se jedná o konflikt izolovaný pouze na východní část Ukrajiny, přičemž jeho intenzita i v dotčených oblastech výrazně kolísá“. Z rozsudku ze dne 13.3.2009, č.j. 5 Az 28/2008-68 Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl, že v případě konfliktu nemajícího charakter totálního konfliktu, musí žadatel prokázat

dostatečnou míru individualizace, a to např. tím, že prokáže, 1) že již utrpěl vážnou újmu nebo byl vystaven přímým hrozbám způsobení vážné újmy; 2) že ozbrojený konflikt probíhá právě v tom regionu jeho země původu, ve kterém skutečně pobýval, a že nemůže nalézt účinnou ochranu v jiné části země; či 3) že jsou u něj dány jiné faktory (ať už osobní, rodinné či jiné), které zvyšují riziko, že terčem svévolného (nerozlišujícího) násilí bude právě on“. Právě o tuto judikaturu se žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí opíral a postupoval v souladu s jejími závěry. Vycházel přitom z informací dostupných ve shora citovaných zprávách o situaci v zemi původu žalobců. Tyto zprávy pocházejí z období let 2014 až po nejčerstvější zprávu ze dne 12.7.2017 o situaci na Ukrajině a politické a bezpečnostní situaci, včetně problémů vojenské služby a problematiky vnitřního přesídlení osob. Krajský soud proto nemůže zásadně souhlasit s námitkou žalobců, že si žalovaný neopatřil dostatek aktuálních informací o situaci na Ukrajině; naopak tyto zdroje informací hodnotí ve shodě s žalovaným jako relevantní, vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů, transparentní a dohledatelné. Konečně krajský soud nesdílí nesouhlas žalobců s tím, jak se žalovaný vypořádal s podklady, které mu v rámci správního řízení předložili k důkazu o situaci na Ukrajině. Tyto listinné důkazy jsou obdobného charakteru jako informace, které soudu předložili žalobci i v průběhu řízení o jejich žalobě (informace o demonstraci v městě Melitopol ze dne 15.3., jejímž organizátorem byli antifašisté, článek s názvem “Lidé žijí pod strachem o sebe a o svoji rodinu”, článek Amnesty International poukazující na pronásledování občanů Ukrajiny za proruské názory ve městě Melitopol, kde začala “operace od ruského světa”, článek o kriminalitě a další). Tyto příspěvky z internetu a z denního tisku pojednávají o problémech života v zemi původu žalobců, které obecně postihují veškeré obyvatelstvo, netýkají se konkrétní situace žalobců a nelze z nich dovodit nebezpečí vážné újmy hrozící žalobcům v případě jejich návratu tak, jak je definována ve shora citovaném ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu.

Jelikož žádné další přezkoumatelné námitky žalobci ve svých žalobách neuvedli, a shora uvedené žalobní body krajský soud shledal jako nedůvodné, žaloby žalobců v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zamítl.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobci v řízení úspěch neměli a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal (ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s.).

České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť tyto náklady vznikly na tlumočném, které ze zákona hradí stát (ustanovení § 36 odst. 2 s.ř.s.).

Ustanovené advokátce žalobců byla přiznána odměna za zastupování žalobců ve výši 24.173 Kč, z čehož 22.320 Kč představuje odměnu za 3 úkony právní pomoci po 7.440 Kč, tři režijní paušály po 300 Kč, cestovné ve výši 553 Kč a náhradu za ztrátu času 400 Kč v souladu s ustanovením § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 13 odst. 3 a § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění a v souladu s vyhláškou č. 440/2016 Sb. S připočtením 21% DPH celkem tedy odměna činí 29.249 Kč.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. listopadu 2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce